

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การดำเนินการทางจรรยาบรรณเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) กำหนด สมควรออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัยเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ไว้ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัยว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ทุกประเภทตำแหน่ง และให้หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็น ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ สูงชั้นประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ทุกประเภทตำแหน่งในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการผู้มีตำแหน่งทางวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย และ ให้หมายความรวมถึงข้าราชการซึ่งทำหน้าที่สอนด้วย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติตาม ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอคณะกรรมการจารยานธรณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นผู้ชี้ขาด

หมวด ๒

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณของข้าราชการ

ข้อ ๖ ข้าราชการ ต้องรักษาจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นบุคคลที่มี ความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อยไว้วางตนให้เหมาะสมสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของ สังคมไทย มีเกียรติและศักดิ์ศรี อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ช่วยเหลือ เกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ และจะต้องมีจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข^๑
(๒) เป็นผู้มีคิดธรรมอันดีและประพฤติดนิสัยเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และวางตน เป็นแบบอย่างที่ดี

(๓) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๕) ละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคราะห์และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ของผู้อื่น

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพดังนี้

(๑) ให้วิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

(๒) วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ พึงปฏิบัติตามจรรยาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๕ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหม่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๒) ประพฤติเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบด้วยความยุติธรรมปราศจากอคติ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๕) ละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบเกตุเอง หรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่

(๖) ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงานดังนี้

(๑) รักษาเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใดอันเป็นที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญาณจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานดังนี้

(๑) ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย ระบุยืน คำสั่งของทางราชการ

(๒) ผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

(๓) ผู้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการจัดการและรักษาจารยานบรรณ

(๔) ผู้บังคับบัญชาพึงคุ้มครองและรักษาไว้ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกคล้องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามท่านของคล่องธรรม

(๕) ละเว้นจากการพูดจาดูถูกเหยียดหยามเพื่อนร่วมงานหรือบุคคลอื่น

(๖) ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์ อันดี

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ประพฤติปฏิบัติตน ให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลัง ความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเพื่อ มีน้ำใจ ใช้กริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน และช่วยเหลือแนะนำในการติดต่องานกับมหาวิทยาลัย

(๓) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(๔) ไม่เบิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมิชอบอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือผู้รับบริการ

(๕) ละเว้นการเรียกรับหรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีผลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญาณจะให้กันโดยเสน่หาจาก นักศึกษา หรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๖) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาและบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

หมวด ๓

จรรยาบรรณของอาจารย์

ข้อ ๑๓ ข้าราชการที่เป็นอาจารย์นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๒ แล้ว พึงมีจรรยาบรรณเพิ่มเติมดังนี้

(๑) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และว่างตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสาทความรู้แก่นักศึกษา

(๒) แจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการสอนและการวัดผล และทำการประเมินการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) สอนนักศึกษาอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาธรรม ไม่ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

(๔) ไม่ละทิ้งงานสอนโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) สอนตามเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการสอน พึงจัดสอนชดเชย สอนหรืออบรมนักศึกษา เพื่อมิให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) ละเว้นการแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอนของนักศึกษาโดยมิชอบ

หมวด ๔

การประพฤติพิจารณาบรรณและการลงโทษ

ข้อ ๑๔ การประพฤติพิจารณาบรรณในข้อ ๑ (๒)(๓)(๔) ข้อ ๘ (๒) ข้อ ๕(๑)(๒)(๓)
(๖) ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ (๒)(๓)(๔)(๖) ข้อ ๑๒(๑)(๒)(๓) ข้อ ๑๓(๑)(๒)(๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติพิจารณาบรรณในข้อ ๑๖(๕) ข้อ ๑๗(๔)(๕) เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

การประพฤติพิจารณาบรรณในข้อ ๑๗(๑)(๕) ข้อ ๑๘ (๑) ข้อ ๑๙ (๔) (๕) ข้อ ๑๑ (๑) ข้อ ๑๒

(๔) (๕) (๖) ข้อ ๑๒(๖) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ การกระทำพิจารณาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคล และรายงานต่อคณะกรรมการจรวจหารบรรณเพื่อทราบต่อไป

กรณีอธิการบดีประพฤติพิจารณาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี

ข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำการผิดวินัย

ข้อ ๑๖ การตักเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติกรรมหรือรายละเอียดแห่งการกระทำการพิจารณาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติพิจารณาบรรณลงชื่อรับทราบการตักเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการดังกล่าว

การทำทัณฑ์บน ให้ทำตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๕

คณะกรรมการจรวจหารบรรณ

ข้อ ๑๗ ให้มีคณะกรรมการจรวจหารบรรณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นกรรมการ

(๓) ประธานสภานักจ้าง แล้วข้าราชการ หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดีซึ่งเลือกกันเองจำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลเป็นกรรมการและเลขานุการ อาจจะแต่งตั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามข้อบังคับนี้ เมื่อพ้นจากตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำเนินการและออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการภาระ (ก.จ.ม.) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ และดำเนินการให้มีกรรมการทดแทนที่ขาดอญญาติร่วมออกคำสั่งแต่งตั้งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีกรรมการว่างลง

ข้อ ๑๙ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ส่งเสริมและกำกับดูแลให้ข้าราชการปฏิบัติตามจัดการภาระอย่างสม่ำเสมอ

(๒) พิจารณาอนุมัติจัดการประพฤติพิจารณาภาระ

(๓) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขจัดการภาระ

(๔) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการอย่างโดยย่างหนักซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการภาระ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวกับจัดการภาระตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๐ การประชุม ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ได้โดยเฉพาะ ผู้นั้น ไม่มีสิทธิเข้าประชุม ในกรณีที่ไม่มีสิทธิเข้าประชุมด้วยเหตุดังกล่าวจนเป็นเหตุให้ไม่ครบองค์ประชุมให้นายกสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการจากบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในข้อ ๑๗ ทดแทนตำแหน่งดังกล่าวในข้อ ๑๗ (๑)(๒)(๓)(๔) ที่ไม่อาจเข้าประชุมได้เฉพาะกรณีนี้ๆ

การวินิจฉัยข้อหาให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงขึ้นขาด

หมวด ๖

การพิจารณาดำเนินการทางจัดการภาระ

ข้อ ๒๑ เมื่อมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความประภูมิต่อผู้บังคับบัญชาว่า ข้าราชการผู้ได้ประพฤติพิจารณาภาระให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามความในหมวดนี้ เว้นแต่กรณีกระทำผิดจัดการภาระที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๒๒ วิธีพิจารณาและการดำเนินการทางจัดการภาระให้นำข้อบังคับว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณา ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

ผลเรื่องในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือซ้ำกับข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนจะลงโทษทางจรรยาบรรณโดยไม่สอบสวนก็ได้

กรณีตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการรับสารภาพแล้วเสนอให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๒๓ ในการสอบปากคำผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษาให้คณะกรรมการสอบสวนแยกเป็นสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมกับนักศึกษาและให้มีบุคคลซึ่งนักศึกษาไว้ทางใจเข้าฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

ข้อ ๒๔ การสอบสวนพยานที่เป็นนักศึกษาห้ามนิ่งให้คณะกรรมการสอบสวนเปิดเผยชื่อตัวชื่อสกุล ที่อยู่ ภาค หรือข้อมูลอ้างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานผู้นั้นได้ เว้นแต่พยานดังกล่าวจะขยโนมให้กระทำการเช่นนั้น

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วให้อบันทึกหรือเอกสารอื่นใดที่ได้มาจากการสอบสวน รวมทั้งพยานหลักฐานต่างๆที่ได้มา รวบรวมเข้าเป็นสำนวนแล้วพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามความในข้อ ๑๕ ต่อไป

หมวด ๗

การร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ ข้าราชการผู้ใดเห็นว่าตนมิได้รับความเป็นธรรมจากการถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณ ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการตัดสินใจ ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือการทำทัณฑ์บันไดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจดำเนินการกับข้าราชการผู้นั้นตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น สำนักงำนการพิจารณาทางจรรยาบรรณ ให้ดำเนินตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังดำเนินการทางจรรยาบรรณไม่เสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิมที่ใช้อยู่ก่อน

(๒) ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิมเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการทางจรรยาบรรณเป็นอันไร้ผล

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายสมศักดิ์ นิตย์พ่อง)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต

หนังสือทัณฑ์บัน

เขียนที่.....

วันที่.....

ด้วย..... ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/
พนักงาน มหาวิทยาลัย/พนักงานราชการ/ลูกจ้าง ตำแหน่ง.....
ตำแหน่งเลขที่..... ตั้งกัด..... รับเงินเดือนในระดับ.....
ชั้น..... บาท ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ.....
ตามข้อ..... แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ว่าด้วย
จรรยาบรรณ ข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย พ.ศ. โดยมีกรณี
ประพฤติผิดคือ.....
จึงขอทำทัณฑ์บันไว้ด้วย..... ว่าข้าพเจ้าจะไม่กระทำการใด เช่นนี้อีก
และจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยเคร่งครัด หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการ
ฝ่าฝืนทัณฑ์บันที่ให้ไว้นี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำการผิดวินัย และขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษแก่ข้าพเจ้าตาม
ควรแก่กรณี

ลงชื่อ..... ผู้ทำทัณฑ์บัน
()

ลงชื่อ..... พยาน
()

ลงชื่อ..... พยาน
()